

Mál nr. 146/2014**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Dekk á hjólagröfu sprakk framan í starfsmann hjólarðaverkstæðis.****Gögn.**

71. Málskot, móttækið 15.5.2014, ásamt fylgigögnum.
72. Bréf X, dags 2.6.2014, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Að morgni 27.8.2008 var M við störf á hjólarðaverkstæði V er hann var fenginn til að gera við dekk á hjólagröfu. Er hann hafði losað felgurær og ætlaði að taka dekkið undan sprakk það og kastaðist á M. Hann mun hafa henst til við höggið og hlotið áverka í andliti auk þess að vankast og fá hálsnnykk. M leitaði á slysadeild eftir atvikið og var frá vinnu í tvo daga eftir slysið auk þess sem eftir lifði slysdagsins. Lögregla var ekki kvödd á vettvang né heldur var slysið tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins.

Í gögnum málsins kemur fram að M kveður að honum hafi verið tjáð að dekkið væri sprungið og því farið í það að losa dekkið undan gröfunni. Hann hafi farið á hnén og tekið felgurærnar af, en við það hafi dekkið sprungið framan í hann með fyrrgreindum afleiðingum.

Yfirmaður M gaf skýrslu hjá lögreglu rúmri klukkustund eftir slysið. Þar segir að hjólagrafa hafi komið inn á verkstæðið með kúlu á dekki sem hafi verið staðsett á milli dekkja. Þegar felgan var losuð hafi kúlan stækkað og sprungið. Við það hafi dekkið skotist á M sem hafi verið að vinna við að losa dekkið af gröfunni. M hafi fallið við og fengið dekkið ofan á sig.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá X. X hefur hafnað bótaskyldu. Í tölvubréfi X til lögmanns M, dags. 15.11.2013, segir að viðskiptavinur hafi komið með hjólagröfu með tvöföldum dekkjum inn á verkstæðið þar sem grjót hafi farið á milli dekkjanna og valdið skemmdum. Yfirmaður M hafi falið honum að gera við dekkið, en yfirmaðurinn mun sjálfur hafa staðið nærri í samræðum við gröfustjórann og orðið vitni að slysinu. M hafi losað bolta/rær af felgunni og síðan bankað eða lamið í dekkið til að losa um felguna, en við það hafi kúla á öðru dekkinu, á milli dekkjanna, sprungið með háum hveli og fallið yfir M. Þá segir í bréfinu að ekki sé óalgengt að gúlpur eða kúla myndist og gildandi verklag sé að starfsmaður kanni hvort um slíkt sé að ræða áður en dekk sé tekið af. Bil sé á milli dekkjanna og væntanlega hafi verið auðvelt að sjá kúluna og það hafi ekki átt að dyljast reyndum starfsmanni eins og M hvort dekkið væri sprungið eða ekki. Þegar kúla er á dekki eigi starfsmaður að hleypa lofti úr dekkinu áður en það er tekið af til að fyrirbyggja slys eins og varð umrætt sinn. Þá segir að M hafi mætt til vinnu eftir tveggja daga fjarveru og miðað við þær upplýsingar sem fyrir lágu um meiðsl hans hafi V ekki haft sérstaka ástæðu til að ætla að um langvinn meiðsl gæti verið að ræða og því hafi lögmælt skylda til rannsóknar ekki verið fyrir hendi.

M hefur gert þær athugasemdir að hann kveður að hjólagrafan hafi verið þannig úr garði gerð að ekki hafi verið unnt að sjá kúluna á dekkinu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem

starfsmaður verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. M var frá vinnu í tvo daga auk þess dags sem slysið varð. V bar því að tilkynna slysið án tafar til Vinnueftirlitsins. Það brást hins vegar. Í ljósi dómafordæma leiðir það til þess að V verður að bera hallann af því sem óljóst er eða telst ósannað varðandi málsatvik. Aðila greinir á um hvort M hafi verið falið að skipta um dekkið sökum þess að það var sprungið. Ekki er heldur ljóst af gögnum málsins hvort kúlan hafi verið sjáanleg á dekkinu þegar M losaði dekkið. Þá verður ekki fram hjá því litið að yfirmaður M stóð nærri honum meðan hann vann verkið og gerði engar athugasemdir við það verklag sem M viðhafði áður en slysið varð. Að öllu athuguðu verður við það að miða að M hafi verið falið að gera við sprungið dekk og honum hafi ekki mátt vera ljóst að kúla eða gúll væri á dekkinu sem síðan leiddi til þess að það sprakk og hann varð fyrir meiðslum. Er ósannað að M hafi fengið fullnægjandi upplýsingar um ásigkomulag dekksins og hann var heldur ekki varaður við af hálfu yfirmanns síns þótt tilefni hafi átt að vera til þess. Á þessu ber V ábyrgð. Ekkert í gögnum málsins gefur nægilegt tilefni til að ætla að M verði gerður meðábyrgur fyrir tjóni sínu. Líkamstjón hans telst því að fullu bótaskyld úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Niðurstaða.

M á rétt til óskertra bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 1. júlí 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.